

תת"ע 5212/06/17 - מדינת ישראל נגד אביהו ארביט - בעצמו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5212-06-17 מדינת ישראל נ' אביהו ארביט
לפני כבוד השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אהרן בן ארי

המאשימה

נגד

אביהו ארביט - בעצמו

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

כנגד הנאשם נרשמה ביום 19.03.17 הודעת תשלום קנס בגין עבירה של עצירת רכב בדרך באופן שיש בו משום הפרעה לתנועה [להלן: הדו"ח], עבירה על תקנה 171(1) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו, והיום נשמעו בפני ראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה העיד עד התביעה שוטר יואב סוסי, והוגש הדו"ח שערך (ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו והוגשו תמונות שצילם הנאשם (נ/1) וסקיצה שערך (נ/2).

על פי גרסת המאשימה, ביום 19.03.17 בסמוך לשעה 14:25 נהג הנאשם רכב ברמת גן, ברחוב הרקון, ועצר את רכבו סמוך לבית מספר 9, כאשר רכבו עומד במרכז הכביש. מדובר בכביש דו סטרי ובו נתיב נסיעה אחד בכל כיוון. על פי גרסת השוטר רכב הנאשם חסם את מלוא רוחבו של נתיב הנסיעה היחיד בכיוונו, ובכך היווה הפרעה לתנועה.

נטען ע"י השוטר כי נהג בניידת ברחוב האמור בכיוון הנגדי ובהגיעו למקום הבחין ברכב הנאשם במרכז הכביש. השוטר כרז לנאשם להמשיך בנסיעה, הנאשם סימן לו בתגובה מתוך הרכב סימן לא ברור ולא הזיז את רכבו. בהמשך לכך העמיד השוטר את הניידת על המדרכה ממול, יצא מהניידת ניגש לנאשם ורשם כנגדו את הדו"ח.

תגובת הנאשם כפי שנרשמה על ידי השוטר במקום המיועד לשם כך בדו"ח הייתה קצרה: "רציתי להיכנס לחנייה".

הנאשם טוען להגנתו כי עצר את רכבו במקום כמתואר כיוון שהמתין ליציאת רכב שפינה מקום חנייה במפרץ החנייה מימין. הנאשם תיאר כי הבחין בנהגת אוחזת מפתחות רכב על המדרכה, מאחר וחיפש חנייה פנה אליה בשאלה האם היא יוצאת מהחנייה, הגברת השיבה בחיוב והנאשם עצר את רכבו כמתואר והמתין בעת שהגברת נכנסה לרכב ויצאה מהחנייה.

לגרסתו, בעת שהניידת הגיעה בנתיב מולו לא עמד מאחוריו כל רכב. השוטר כרז לו לזוז והוא בתגובה ביקש לומר לשוטר ולסמן לו כי הוא ממתין להיכנס לחנייה המתפנה אותה עת. השוטר שהיה בניידת עם חלונות סגורים, לא הבין ככל הנראה את שהנאשם מסמן לו, החנה את רכבו והגיע לרכב הנאשם. בזמן הזה הנאשם טוען שהספיק להיכנס לחנייה שפונתה.

כתמיכה לגרסתו מציג הנאשם 3 תמונות שצילם במקום (נ/1) בהם נראית הניידת וכן שוטר נוסף, ככל הנראה שותפו של עד התביעה במשמרת, וכן תמונה של רכבו של הנאשם כפי שהוא חונה במפרץ החנייה.

לדברי הנאשם לא היה מקום לרישום הדו"ח כנגדו מפני שלא הפריע לתנועה. בכל שלב לא היו רכבים מאחוריו והאירוע כולו נמשך זמן קצר. הנאשם טוען כי נהג כחוק ובסבירות כשהמתין לכניסה לחנייה בזמן שנהגת הרכב נכנסת לרכבה ועד שפינתה את מקום החנייה.

לאחר ששמעתי את הצדדים, ובחנתי את הראיות שהובאו בפני, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מהנימוקים הבאים:

ראשית בתייעוד נסיבות ביצוע העבירה בדו"ח, החסיר עד התביעה עובדות מהותיות, כדלקמן:

- א. העד לא רשם בנסיבות המקרה בדו"ח כמה זמן ארכה להערכתו ההפרעה לתנועה.
משך הזמן בו "עמד" הנאשם במקום לא נרשם כלל בדו"ח, ולא ניתן להשלים זאת כיום בחלוף כשנה מאז המקרה.
- ב. לא הוכחה כל "הפרעה לתנועה" במקום על ידי הנאשם. להערכתי כפי שעולה מהנסיבות שרשם השוטר עצמו, ספק עם נוצרה הפרעה כלשהי לתנועה.
העד בהגנותו אישר בביהמ"ש בחקירה נגדית כי לא היה בכל שלב רכב אחר מאחורי רכב הנאשם. לשיטתו גם אם לא נוצר פקק או עיכוב לכל רכב במקום, עצם עצירת הנאשם את רכבו במרכז הכביש תוך חסימת הנתיב אסורה. אינני מקבל טענה זו ובפרט כאשר התקנה דורשת בפרוש כי יוכח כי הנאשם "הפריע לתנועה" הכוונה להפרעה ממשית ולא תיאורטית.
- ג. זאת ועוד, הדעת נותנת כי מותר לנהג להמתין זמן סביר עד להתפנות מקום חנייה גם בנסיבות של עצירה בכביש כאמור.
- ד. אני מקבל את התמונות שהציג הנאשם, ורואה בהן תמיכה מלאה לגרסתו. יודגש כי הוגשה תמונה של רכב הנאשם כשהוא חונה במפרץ החנייה ואני מאמין לנאשם כי חנה את רכבו בנסיבות שתיאר, לאחר שהחנייה לה המתין התפנתה וכל זאת בתוך זמן קצר ביותר ואף בטרם הסתיים רישום הדו"ח במקום.
- ה. תגובתו של הנאשם כפי שנרשמה בדו"ח על ידי השוטר הייתה קצרה ביותר (3 מילים). אני מקבל את גרסת הנאשם כי הסביר לשוטר במקום את גרסתו, באופן מפורט יותר מכך וזו לא נרשמה. נראה כי השוטר שגה בכך שלא תיעד את תגובתו המלאה והמפורטת של הנאשם במקום. מכל מקום אף הנחיות המשטרה הרלוונטיות לרישום דוחות, קובעות כי על השוטר לערוך "תשאול" קצר במקום ולרשום ולתעד את דברי הנהג ותגובתו במקום. אי רישום דברי הנהג או לחילופין רישום תגובה קצרה

ולאקונית, מהווה פגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן.

נקבע לא אחת בפסיקת בתי המשפט כי די רק בכך, במקרים מסוימים, כדי להביא לזיכוי הנהג, מחמת "הגנה מן הצדק".

ו. כפי שעולה מתמונות שצילם הנאשם, היה במקום שוטר נוסף, שפרטיו לא נרשמו בדו"ח שערך השוטר והוא לא נכלל בדו"ח כעד תביעה. אני מוצא כי אי רישום פרטיו של השוטר הנוסף בדו"ח מנוגד להנחיות המשטרה ופוגע בהוגנות ההליך.

בהעדר עובדות אלו, מקנן בי החשש שמא יתכן ושגה העד בהתרשמותו מנסיבות המקרה.

זאת ועוד, התרשמתי מדברי השוטר בביהמ"ש כי אינו מבחין כנדרש ביסודות העבירה של "הפרעה לתנועה" ואני מוצא כי נתפס לכלל טעות בעצם ייחוס עבירה זו בנסיבות בהן רכב הנאשם לא הפריע לתנועה כלל, מה גם שעצירתו במקום הייתה לצורך מותר של כניסה לחנייה.

מנגד, עמדה בפני עדות הנאשם, אשר דבק בגרסתו, הציג תמונות ותרשים מפורט של האירוע שתמכו בטענותיו.

בבואי לשקול את גרסאות השוטר והנאשם זה מול זה, מצאתי כי בגרסת השוטר סדקים, ומולה הנאשם עמד על גרסתו, עדותו בבית המשפט לא נסתרה בחקירה נגדית, ועשתה עלי רושם אמין.

הנאשם חזר בעקביות על טענותיו בפני הן בישיבת ההקראה, והן במהלך שמיעת הראיות בחקירתו את השוטר, ובחקירה ראשית ונגדית שלו הוא עצמו. מצאתי טעם רב בדבריו של הנאשם, ובטענתו הבסיסית כי לא הפריע לתנועה וכי נהג כחוק.

קיים ערך רב להתחשב במצוקת החנייה הידועה במקום ולא להכביד לעניין זה על נהגים שלא לצורך. במקרה זה אני סבור כי אינטרס הציבור לא נפגע כלל ובוודאי לא פגיעה מעבר לסביר מעצירתו של הנאשם בכביש לצורך המתנה קצרה ליציאת רכב אחר ממקום חנייה במפרץ החנייה עד לכניסתו למקום החנייה שהתפנה.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תעביר העתק מהכרעת הדין לצדדים.

מזכירות תודיע לנאשם טלפונית על זיכוי ותבהיר לו כי אינו צריך להתייצב בביהמ"ש לדיון שנקבע למתן הכרעת דין ליום 10.04.18.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.